

Izaiáš 2,2-5: „2 V posledných dňoch pevne bude stáť vrch domu Hospodínovho na vrchole hôr, vyvýšený bude nad pahorky. Pohrnú sa k nemu všetky národy, 3 poputujú mnohé kmene a povedia: Podďte, vystúpme na vrch Hospodínov k domu Boha Jákobovho. On nás bude učiť svojim cestám, aby sme chodili po Jeho chodníkoch. Lebo zo Siona vyjde naučenie a slovo Hospodínovo z Jeruzalema. 4 On bude súdiť medzi národmi, vynášať výrok mnohým kmeňom. Prekujú svoje meče na pluhové radlice a svoje oštepky na vinárske nože; národ nepozdvihne proti národu meč a už sa nebudú učiť vojne. 5 Hor sa, dom Jákobov! Chodme v svetle Hospodínovom!“

Koľko nocí ešte budeme spať, až budú Vianoce? (11, ak sú deti: toľko, koľko je prstov na rukách a ešte jeden) Viete, že túto otázku vám kladiem takto v advente každý rok?

Nedočkavosť detí, čo sa týka darčiekov, je pôsobivá. Každý rodič má rád túto detskú nedočkavosť. **Aj Pán Boh ako nebeský Rodič má rád, ak sa svet teší na Vianoce, na príchod Jeho Syna!**

Biblický text, ktorý sme počuli ako základ tejto kázne, sa doslovne nachádza aj v knihe proroka Micheáša (4,1-5). Preto je namieste sa domnievať, že je to prorocko, vyznanie Izraela, ktoré bolo všeobecne známe medzi ľuďmi tej doby. Obaja proroci ho iba zahrnuli do svojho spisu. Podobné známe vyznania sa v Biblii objavujú aj inde (napr. F 2,5-10).

Už starodávny Abrahám očakával naplnenie Božích zaslúbení, po ňom aj celé generácie. Celkom iste sa splnia, Pán Boh nezabudne. V to pevne verili.

Je dobre mať životný sen. Iste poznáte príbeh černoškého aktivistu **Martina Luthera Kinga**. Áno, meno mal podobné ako náš reformátor. Tento černošský aktivista bol známy svojím prejavom proti rasizmu s názvom: **I have a dream, Mám sen...** Povedal ho v roku 1963, teda presne pri storočnici tzv. Emancipačnej proklamácie prezidenta Abrahama Lincolna, ktorá oslobodila všetkých černošských otrokov v Amerike. Martin Luther King vo Washingtone pri spomienke na túto prezidentskú proklamáciu povedal: **„O sto rokov neskôr černochoch ešte stále nie je slobodný!“**

Tento jeho prejav známy pod názvom **„Mám sen“** sa stal jedným z najdôležitejších prejavov 20. storočia a vyvolal tlak na Kennedyho vládu, aby pokročila v presadení svojich predpisov v oblasti ľudských práv.

Je dobre mať sen, dnes sa tomu moderne hovorí: **mať víziu. Človek nie je stvorený ako zvieratá, ktoré v podstate prežívajú iba zo dňa na deň.** Každý deň hľadajú, čo nájdú, aby prežili, prípadne, ak sú domáce, tak čakajú na svojho pána, že ich nakrmí presne tak, ako deň predtým. Človek je omnoho viac, nežije, nesmie žiť iba pre prítomnosť, pre tento deň, ale musí pozeráť do budúcnosti, žiť svojím snom, svojou víziou.

Ak sme za základ dnešnej kázne zvolili **Izaiášovo pro-roctvo**, potrebujeme sa znovu trochu vžiť do situácie jeho súčasníkov. Júdsko s Jeruzalemom boli v obliehaní, nepriateľ za bránami s celým svojím vojskom. **Všetko bolo – stratené, zúfalo stratené.**

Keď sa nám rúcajú všetky nádeje života, vtedy nutne potrebujeme posla nejakých dobrých správ. Správ o tom, že to ešte má zmysel, že netreba všetko vzdávať.

Tu Izaiáš (a inde aj Micheáš) vďaka siahol po **vyznaní viery** v splnenie Božích zaslúbení, aké bolo iste známe aj medzi ľuďmi (2,2-5). Hovorí sa v ňom, že **Pán Boh dodrží svoje sľuby, ktoré dal svojmu vyvolenému ľudu.** Ten text začína v našom preklade: **„v posledných dňoch“** a my pod tým hneď myslíme na nejaký koniec sveta, ale ten výraz pre Izaiáša znamená iba budúcnosť, v ktorej Pán Boh naplní svoje sľuby do bodky. To sú pre neho a jeho zúfalých súčasníkov posledné dni. Im na život siahal nepriateľ, za pár dní bude

väčšina z nich zavraždená, či ide o koniec sveta, alebo o nejakých 100 rokov v budúcnosti, to sa v takej situácii zlieva do jedného.

V tých dňoch bude hora Sion s chrámom nad všetkými horami sveta, pretože cez ňu prijímú sľúbené požehnanie (1M 12,3b) všetky národy sveta. To bude čas, keď si svet bude vážiť Boží vyvolený národ a nebude stále iba útočiť ako vtedy, keď bol národ v jeho hlavnom meste za Izaiáša obklúčený. A koľko ešte obklúčení a nepriateľstiev na tento národ v dejinách prišlo! Späťne, keby sme sa začali prechádzať dejinami, by sme videli všetky pogromy, holokaust i znevažovanie Abrahámovho národa. **Z neho však vzišiel Boží Syn, Ježiš Kristus.** On založil kresťanskú cirkev, ktorá – ak sa nechá viesť Duchom svätým a nechá v sebe dozrieť ovocie Ducha na prvom mieste s láskou, tak bude nositeľkou mieru. Budú to pre Izrael síce cudzie národy, ktoré ale v Kristovi ako Spasiteľovi celého sveta **„prekujú svoje meče na pluhové radlice a svoje oštepky na vinárske nože“.** (v. 4) To znamená, že nebudú bažiť po vojne a nepriateľstve, ale po láske. Takíto máme byť, milí kresťania. Sme takí?

V ďalšom verši sa Izaiášovo podanie líši od Micheášovho. Obaja dávajú síce podobný, no predsa iný záver. **Micheáš (4,5) vidí každý národ sveta vo svojej viere**, aj národ Izraela vydrží vo svojej. On svojich rovesníkov povzbudzuje k tomu, aby v tej svojej viere vydržali. **Izaiáš tu (2,5) je však omnoho akčnejší.** On káže svojmu ľudu chodiť vo svetle Hospodínovom. To znamená, že **ostatní sú v tme a potrebujú práve toto svetlo**, ktorého nositeľom je vyvolený Boží ľud. Preto Izaiáš hovorí: **Izrael vydrž, aj zúfalstvo svojich dní, pretože svet ťa potrebuje! Len vydrž a nevzdávaj to!**

Toľko starí proroci. **Akú zvesť, správu prináša ich pro-roctvo nám, kresťanom žijúcim už v celkom inom čase?** My vidíme ich životné starosti zo vzdialenosti už temer troch tisícročí. My máme svoje starosti, oni mali svoje. Tak, ako my svojím konaním pripravujeme budúcnosť našim potomkom, tak oni pripravovali budúcnosť svojím potomkom. Teda v istom zmysle aj nám.

Táto nedľa, tretia v advente, ukazuje na to, ako Pán Boh pripravoval cestu. Často sa v tento deň káže o Jánovi Krstiteľovi ako pripravovateľovi cesty Pánovi. Izraelci všetci svojím životom pripravovali cestu pre spasenie sveta. Oni tomu sami tak aj verili. Vid' staré vyznanie o posledných časoch v našom kázňovom texte. My dnes už vieme, že spása, záchrana sveta už cez nich prišla. Prišla v Ježišovi Kristovi.

Ľudia ovplyvnení Ním **„zakopú svoje vojnové sekery, prekujú svoje meče a oštepky“.** Svet cez službu Jeho cirkvi prichádza do „svetla Hospodínovho“. Ale to je až posolstvo Vianoc. Posolstvo, na ktoré čakal celý svet.

Pán Boh na ne všetko v dejinách pripravil. Cez izraelský národ mohol už prísť sám Mesiáš, Kristus, Spasiteľ sveta.

Na zvesť o Jeho príchode sme už snád pripravení aj my, resp. sa pripravujeme. Už, už to bude. Už len ... 11 dní. Amen.